

като ти дойде една свѣтла мисль, едно просвѣтление. Да кажемъ, че ти рѣшавашъ единъ важенъ въпросъ. Спри ума си върху него и следъ малко ще проблесне една малка свѣтлина, ще ти дойде една свѣтла мисль, която ще тѣ напъти къмъ този пѣтъ, въ който трѣбва да тръгнешъ. По нѣкой пѣтъ, когато на хората имъ дойдатъ голѣми страдания, свиватъ вѣждитѣ си. Когато човѣкъ свие вѣждитѣ си, той несъзнателно концентрира ума си къмъ центъра на вѣждитѣ. Щомъ концентрирате ума си нагорѣ, виего проектирате отъ центъра на главата си къмъ слънцето, т. е. къмъ централното слънце на духовния свѣтъ. Ние опрѣдѣляме, че Богъ е надъ главата ни. Не мислете кждѣ е Богъ. Щомъ проектирате ума си къмъ вѣждитѣ, нагорѣ, непременно своята мисль ще донесе нѣкакво благо въ живота ти. Да не мислитѣ, че ще рѣшитѣ нѣкакви важни въпроси. Не, това сѣ малки, микроскопически опити. Сега да не мислите, че съ този методъ нѣма да имате нужда отъ нищо. Не, това сѣ малки опити, Сега, разбрахе какъ седи работата.

Сега, нѣма да завършваме въпроситѣ. Вие си мислитѣ, какъвъ ли ще бѣде краятъ. Тази работа нѣма край. Ние сме все въ началото. Не чакайте края.